

T.C.
ANKARA
BÖLGE DARE MAHKEMES
8. DAR DAVA DA RES
ESAS NO : 2020/1698
KARAR NO : 2021/717

ST NAF BA VURUSUNDA

BULUNAN (DAVACI) : AYDEM ELEKTRİK PERAKENDE SATIŞ A.Ş.
VEKİLLER : AV. CAVT ÖZTÜRK (elektronik tebligat adresli)
AV. AHMET ERTUĞRUL ERGÜDEN (elektronik tebligat adresli)
AV. AHMET YAMAN (elektronik tebligat adresli)

KARŞI TARAF (DAVALI) : REKABET KURUMU BAŞKANLIĞI
VEKİL : AV. HÜSEYİN COŞGUN / Aynı yerde

STEMİN ÖZETİ : Davacı şirket tarafından, dağıtım bölgesindeki eylemleri ile 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 6. maddesi uyarınca hakim durumunu kötüye kullandığından bahisle anılan Kanun'un 16. maddesinin üçüncü fıkrası uyarınca 2017 mali yılı sonunda oluşan yıllık gayri safi gelirin %0,75'ini oranında olmak üzere 19.433.652,71-TL idari para cezası verilmesine ilişkin 01.10.2018 tarihli ve 18-36/583-284 sayılı Rekabet Kurulu kararının iptali istemiyle açılan davada; dava dosyasında bulunan bilgi ve belgelerden; davalı idarece şirket merkezinde yapılan yerinde incelemelerde henüz serbest tüketici hakkını kazanmamış tüketicilerden ikili anlaşma alındığına ilişkin belgelere rastlanıldığı, 27.01.2015 tarihinde davacı şirketin satış müdürü ile satış yönetmeni arasında geçen "4.000 kwh altı sözleşme" başlıklı elektronik postanın bulunduğu yine 11.02.2015 tarihinde davacı şirketin satış müdürü tarafından satış temsilcilerine gönderilen "4.000 kwh" konulu elektronik postanın bulunduğu, bu postada, satış temsilcilerine 4.000 kwh altı toplam 362 adet sayaçla neye istinaden ikili anlaşma yapıldığının sorulduğu bu kapsamda ilgili mevzuat hükümlerinin Mart 2015 tarihine kadar görevli tedarik şirketi olan davacı şirkete serbest tüketici limitini geçeceğini taahhüt eden tüketicilerle ikili anlaşma yapmasına izin verildiği fakat 09.02.2016 tarihinde davacı şirket Denizli bölge sorumlusu tarafından gönderilen ve ekinde bazı tesisatlara ilişkin bilgilerin yer aldığı "Geri dönen ST sözleşmeler" başlıklı elektronik postada; mevcut tüketim limiti olan 3.600 kwh'yi geçmeyen ancak limite yaklaşan tüketicilerden ikili anlaşma alınabileceği, ancak bu ikili anlaşmaların ilgili tüketici limiti geçtiğinde sisteme yüklenmesine yönelik ifadenin yer aldığı, davacı şirketin görevli tedarik şirketi olmasından kaynaklı eyleminin tüketicilerin başka tedarikçi bir firmaya geçmesini engellediği, başsız tedarik şirketi aleyhine piyasayı kapattığı, böylelikle hakim durumunu kötüye kullanmak suretiyle rekabeti sınırladığı, davacı şirket ile tüketiciler arasındaki sözleşme ilişkin olarak yapılan değerlendirilmede; davalı idarece yerinde yapılan incelemelerde sözleşme örneklerinin alındığı ayrıca davacı şirketten tüketiciler ile yaptıkları tip sözleşme örneklerinin istenildiği, bu sözleşme örneklerinden iki tip sözleşmenin bulunduğu, bunların "perakende satış sözleşmesi" ve "indirimli elektrik sözleşmesi" olduğu u, perakende satış sözleşmesinin Enerji Piyasası Düzenleme Kurumu tarafından 06.08.2015 tarihli ve 5716-1 sayılı Kurul kararı ile standart sözleşme olarak belirlenen sözleşme olduğu ve konusunun yeni veya mevcut bir tüketim tesisi ve/veya kullanım yerine dağıtım şirketi ile yapılan başlantı anlaşmasına istinaden elektrik enerjisi ve/veya kapasite temini ile hizmet verilmesi olduğu, henüz serbest tüketici statüsünü kazanmamış tüketiciler ve ilk defa elektrik hizmeti almaya başlayan tüketiciler ile imzalandığı ve formatının dağıtım adı geçen Kurul kararı çerçevesinde belirlendiği ve elektrik teminine hukuki zemin oluşturduğu, indirimli elektrik sözleşmesinin ise davacı şirket ile serbest tüketici niteliğindeki mü teriler ile imzalandığı, bu sözleşmelerin mesken, ticarethane ve sanayi grubu aboneleri için farklıla madığı, sunulan tip sözleşme örneklerinin kullanıldığı dönemde tüm abone grupları bakımından geçerli olduğu, davacı şirket tarafından 2015 yılında temelde süresinin belirli olup olmamasına göre farklıla an iki farklı tip sözleşme kullandığı, belirli süreli sözleşmelerin ise sürelerinin 1-3 yıl arasında değiştiği, bunlardan üç yıllık sözleşmelerin 2015 yılı Mart ayına kadar devam ettiği, 2015 Mart ayından Ekim ayına kadar ise bir ve iki yıllık sözleşmeler kullanıldığı, 2015 yılının son çeyreğinden itibaren belirsiz süreli sözleşmeler kullanılmaya başlandı, sözleşmelerin taahhütname metninde ise tüketicinin seçebileceği tarifelerin belirtildiği, buna göre tüketicilerin 24 ay taahhütlü sabit tarife paketini seçerek sabit aktif enerji bedeli üzerinden hizmet alabileceği veya yine 24 ay taahhütlü süper tarife paketini seçerek net bir indirim oranı elde edebileceği, 2016 yılında uygulanan sözleşmelere ise serbest tüketici ve serbest tüketicinin hakları konusunda bilgiler içeren bir ön bilgilendirme formu eklendiği, bu sözleşmelerin yine belirsiz süreli akdedildiği ve mü terinin ekte yer alan taahhütname ile taahhütlü bir tarife seçmediği müddetçe standart

T.C.
ANKARA
BÖLGE DARE MAHKEMESİ
8. DAR DAVA DA RES
ESAS NO : 2020/1698
KARAR NO : 2021/717

tarife paketi üzerinden faturalandırıldı ı, davacı irket ile tüketiciler arasında yapılan ve Ocak 2015-Mart 2015 ve Mart 2015-Ekim 2015 dönemlerinde kullanılan sözleşmeler ile 2015 yılı öncesinde yürürlükte olan sözleşmeler ve/veya söz konusu sözleşmelerin ayrılmaz bir parçası olan taahhütnamelere ilişkin düzenlemelerin rekabeti sınırlamak suretiyle pazarı rakiplere kapayıcı nitelik ve etkide olduğu, bunun yanında, otomatik uzama içeren sözleşmelerin 2015 yılının son çeyre inden itibaren uygulanmadığı belirtilmiş olmasına karşın Kurul kararında yer verilen tablodan 2015'in son çeyre inde alınan sözleşmelerin %26,29'unun otomatik uzama hükmü içerdiği, 2013 ve 2014 yıllarında serbest tüketicilerle yapılan sözleşmelerin ve/veya söz konusu sözleşmelerin ayrılmaz bir parçası olan taahhütnamelerin tamamında ve 2015 yılında da %67,5'inde otomatik uzama hükmü bulunduğ u, sözleşmelerin yanı sıra taahhütnamelerin de otomatik olarak uzatıldığı ve taahhütnamelere ilişkin fesih bildirimlerinin düzenlendiği ve dolayısıyla cayma bedellerinin de geçerliliğini korumaya devam ettirildiği, taahhütnamenin kendiliğinden yenilenmesi ve kendiliğinden yenilenen taahhütnamenin süresinden önce cayma bedeli ödenerek feshedilebilmesi fiilinin tedarikçi de i tirmeye güdüsünü azaltarak pazara girişi engellediği, taahhütname süresi sonunda sözleşmenin ve dolayısıyla taahhüdün yenilenmesi için tüketicinin açık iradesinin yani onayının aranması veya kendiliğinden yenilenen sözleşmenin feshi halinde herhangi bir cayma bedeline yer verilmemesi gerektiği, 2016 yılı ve sonrası için serbest tüketicilerle yapılan ikili anlaşmalarda davacı irket tarafından bu yönde bir de i ikili sözleşme yapıldığı, fakat 2015 yılı sonuna kadar serbest tüketicilerle otomatik uzama hükmü içeren ikili anlaşmalar imzalandığı, Kurul kararında grafikler ve istatistiklerle birlikte detayına yer verilen 2015 yılında serbest tüketiciler ile yapılan sözleşmeler ve daha sonraki dönemlere etkilerinin devam etmesi nedeniyle de 2013 ve 2014 yıllarında serbest tüketiciler ile yapılan sözleşmeler kapsamındaki taahhütlerin doğrudan ya da dolaylı olarak otomatik olarak kendiliğinden uzamasına yönelik düzenlemelerin, serbest tüketicilerin tedarikçi de i tirmelerini engelleyici etkiye sahip olduğu ve ilgili pazarı diğer tedarikçilere kapayıcı nitelikte bulunduğ u sonucuna varılmakla davacı irketin sübuta eren ve bir yıldan uzun süren eylem ve işlemleri nedeniyle 4054 sayılı Kanun'un 16. maddesinin üçüncü fıkrası uyarınca 19.433.652,71-TL idari para cezası ile cezalandırılmasına ilişkin davaya konu Kurul kararında hukuka aykırılık görülmediği gerekçesiyle davanın reddine ilişkin olarak, Ankara 5. d. Mahkemesi'nin verilen 10/07/2020 tarih ve E:2019/1530, K:2020/992 sayılı kararın, hukuka aykırı olduğu ileri sürülerek istinaf başvurusunun kabulü ile anılan kararın kaldırılması ve dava konusu işlemin iptaline karar verilmesi istenilmektedir.

SAVUNMANIN ÖZETİ : Mahkeme kararında hukuka aykırılık bulunmadığı ileri sürülerek istinaf başvurusunun reddi gerektiği savunulmuştur.

TÜRK MİLLET ADINA

Karar veren Ankara Bölge d. Mahkemesi 8. d. Dava Dairesince 2577 sayılı Yasanın de i ik 45. maddesi uyarınca dava dosyası incelenerek gereği görüldü :

Ankara 5. d. Mahkemesi'nin verilen 10/07/2020 tarih ve E:2019/1530, K:2020/992 sayılı karar usul ve hukuka uygun olup istinaf başvurusunun kabulünü gerektiren bir neden bulunmadığından, davacı tarafın istinaf başvurusunun REDDİNE, yargılama giderlerinin başvuru da bulunan taraf üzerinde bırakılmasına, posta gideri avansından artan miktarın ve fazla yatırılan 54,40 TL harcın istenilmesi halinde ilgili tarafa ödemesine, 2577 sayılı Yasanın de i ik 46. maddesi uyarınca kararın tebliğini izleyen günden itibaren 30 gün içerisinde **Danıştay ilgili Dairesine temyiz yolu açık** olmak üzere, 07/04/2021 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

Başkan
ERGÜN ÖZCAN
32728

Üye
HÜSEYİN MISIR
38043

Üye
TU BA SÜRÜCÜ
101135

M.S.